

ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΕΛΕΓΕΙΟ ΣΤΗΝ ΞΑΝΘΗ

Ήταν ώραίο
σαν τό λουλούδι,
ήταν άθωο,
σαν άγγελουδι,
τού Παραδείσου
ήταν ψυχή.

Γι' αυτό τόν πλάνο
κόσμον άρήνθη,
μ' άγνά έπήγε
νά ζήση πλθήη
σε άλλον κόσμο
πανευχής.

Καλέ, δέν είστε
πούχε στέ χείλη
γλυκό χαμόγέλο
σαν μάς έμίλει,
κι' έκρυφώθαι
τόν ούρανό ;

Άχ, για τό κάλλη σου
καρδιόχτυπούσε
και νά τό πάρουνε
έκαρτερούσε
πάνω στό δώμα
τό γαλανό...

΄Εστείτε ό Πλάστης
έν' άγγελουδι
πούχε στό χέρι
λευκό λουλούδι,
στά χείλη θεία
διαταγή.

«Κρινόλευκή μου
μικρή Ξανθούλα,
χαριτωμένη
σαν τήν αούουλα,
άφησε πλέον
τή δόλια γή».

Μόλις είμασε
τό άγγελάκι
και γλυκοφιλήμα
είς τ' άγειλάκι
της Ξανθής βράει
μέ μία χαρά.

Μά ή ψουούλα της
σαν τήν έφιλει
είς τό ώραίο του
κόλλησε χείλη
τά μωρόθλα
και όρροσεά.

Μαζύ πετάθαν
άγκαλιασμένα
δυό άγγελάκια
άδερφωμένα,
μέ μωρομένα
ξανά μαλλά.

Τό ένα ξέρει
ποιά θεόν έχει.
Τ' άλλο σκιαγμένο
κουτά και τρέχει
στής Παναγίας
τήν άγκαλιά.

Μην κλαίς, ό μάνα του
και ού πατέρα,
μή χώνεις δάκρυα
νώχα και μέρα
για τό μικρό σας
πού μένει κεί.

Εσείς είς μάτια
κόσμο γυρνάτε,
κείνο σε όνειρα
χρυσά πνάνται
και μ' άγγελουδία
συγκαταίκε!

+ Γ. ΒΙΖΥΗΝΟΣ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

Η ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ

Ή πρώτη ενθάρρυνσις. Ή Μις Νοτιοσλαβική. Μιά υπέρβηχ οσλαβική όμωρφοιά. Έγγυή άντιοσλαβική. Ή Μις Τουρκία. Καλή, γελαστή, γλυκεία, μά πάντα... στρουμπουλή! Στο τραίνο. Μιά περίεργη σύμπτωσης. Τα προφητικά λόγια του Conducteur. Ένα στοιχημα. Στο Παρίσι. Αί Μιςς πολιορκούνται!... Στο ξενοδοχείο. Ή Μις Βέλγικη κρατάει ποζά! Ή ύπ' αριθ. 2 Μις Όλλανδία. Το κόλπο της παντρεμένης, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

IV

Συνεχίζουμε τή βιογραφία της Μις Εθρώπης, ή όποία τόσο άρασε και τόσο διαβάεται. Ή άγνωστες λεπτομέρειες της ζωής της διδος Διπλαράου και τά δυά πρώτην φροάη δημοσιουόμενα άνέκδοτα του ταξιδίου της και των Καλλιστείων, έχουσι καταγοητεύσει τους αναγνώστας μας τόσο, ώστε νά γινεται άναπόστο το «Μπουκέτο» μόλις εκδίδεται.

Άς άφήσουμε όμως τήν διδα Διπλαράου νά συνεχίση τή βιογραφία της :

—Όπως σάς έλεγα προχτές, συνεχίζει ή δεκαπεντε Διπλαράου, τήν πρώτη ενθάρρυνσι από τήν ώρα που πάτησα τό πόδι μου στο ξένο έδαφος, τήν είχα στό Βελιγράδι, όταν οι Σέρβοι, που ήταν μαζεμένοι στο σταθμό, για νά ξεπροβοδίσουν τή δική τους άσπρηφία, άρχισαν νά ζητωκραυγάζουν ενάντια μου, όλο που με τό ίδιο τραίνο συνταξιδεύεται τίσσες Βαλκανικές Μιςς.

Έξίσου συμπληρωτική ν' ενθάρρυνσι, όσο κι' ό Σερβικός λαός, ήταν κι' ή Σερβική ύποκρισία, ή Μις Νοτιοσλαβία, καθώς και ή ιστηρία της που τήν συνόδευε. Καθώς θα ξέρετε κι' από τίς έφημερίδες, ή Μις Νοτιοσλαβία άνήκει σε μία από τίς μεγαλειότερες οικογένειες της Σερβίας. Ο πατέρας της ήτο άρξεν άντιβασιλέας κι' ό πατέρας της έχει ένα από τά άνώτερα αξιώματα. Άλλωστε ή άριστοκρατική της καταγωγή φανόταν από τό πρόσωπό της κι' από τήν όλη της εμφάνισι. Είχε μία ενθάρρυνσι και άσπρηφία όμοια και ματωδή νά πού ήταν ή μόνη άπ' όλες τίς ύποκριτικες που παρουσιαζε τόσο καθαρά τον τύπο της φιλής της. Ήταν οσοτή Σέρβα ή μάλλον οσοτή Νοτιοσλαβία. Άλλωστε αυτό έλεγε κι' ή ίδια.

— Έγώ, μάς έλεγε, δέν πάω στο Παρίσι για νά διαγωνισθώ για τόν τίτλο της

Μις Εθρώπης, αλλά για ν' αντιπροσωπεύσω τόν Νοτιοσλαβικό τύπο. Άνεξάρτητος όπως αυτός, ή Μις Νοτιοσλαβία ήταν γενικά μία όμοια νέα με κανονικότητα χαρακτηριστικά, όμοια μαλλά, ψηλά και λιγερό σώμα. Ήταν πάντοτε σοβαρή, τόσο σοβαρή, που δέν ήμυνάνα νά τήν είδα ποτέ μου νά γελάση. Είχε όμως μία μώρφωσι έξαιρετική, καθώς και ή ιστηρία της, ή όποία ήταν πολύ έξαιρετικής και σοβαρή γούνα.

Μέ τή Μις Νοτιοσλαβία και τή μητέρα της περάσαμε πολύ ενθάρρυνσι τό δεύτερο μέρος του ταξιδιού μας, ως τό Παρίσι!...

—Και ή Μις Τουρκία ;
— Ήταν πολύ καλή κόρη.

—Άλλά και... στρογγυλή βέβαια.

—Ναι... Ήταν ό τύπος της φιλής της. Στην Άνατολή, για νά είνε όμοια μία γυναίκα, πρέπει νά είνε, όπως ξέρετε, γεμάτη. Ή λεπτεπίλετες γυναίκες, ή φος μύζω, δέν έχουν πόρσι στην Τουρκία. Έχει δέλων σάρκες. Έπειτα έται δημογούργισ της Όθωμανιά ή ζού που ζούσε... προκειμενικά. Κλειστέρα, άσπρηφία, παρξιά και άψφωνα φραγιά και γλυκίσματα και πολλές άλλες και συμπηρία, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

—Και ό ζωακτή της Μις Τουρκίας ;
— Ήταν πολύ καλή κόρη. Καλόθλητη, άγαθή, άκαρη, ζωογελαστή, γλυκεία...
— Είδος... μουάειμα!...

Ή Μις Εθρώπη ζωογελά, μά δέν άπαντά.

—Σε όλο αυτό τό διάστημα δέν σάς έτεχε τίποτε τό άξιομνημόνευτο ; φωτάμε τήν Μις Εθρώπη.

—Άχ, ναι, που' όλίγο νά τό ξεχάσω! Στα σύνορα, καθώς ξέρετε, φεύγει τό Έλ-

Ή Μις Εθρώπη (ή τελευταία προς τα δεξιά) μικρούλα, με τίς αδελφές της στην Τρουβίλ.